

διηγήται καθένας μας τίς τρελλές περιπέτειες τής νεότητός του. Μὲ εἰλικρίνεια. Λίλα Οίκονδμου

'Η ἕπο τὸ ψευδόνυμον «ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΚΑΡΔΙΑ» μᾶς ἀπαντᾷ :
«Ἄγαστρο μου «Μπουκέτο». Αν καὶ βρίσκομαι πολὺ με
κρυά στην Αφρική, θὰ σοῦ πῶ κι' ἔγω τὴν γνώμην μα-
περὶ Ιδανικοῦ σι. Υγρου. Οἱ ιδεώδης σύζυγος λοιπὸν δὲ ἐμ-
εῖνε δὸνδρας ἔκεινος, δὸ εἰλικρινῆς, δὸ τίμιος, ποὺ δὴ θεωρε-
τού γάμο σαν ἔναν λουλουδένιο δεσμό, δὸ δποῖον θὰ προσ-
παθῇ πάντοτε, βοηθούμενος ἀπὸ τὴν γυναικά του, νὰ κάνῃ δὲ
σο τὸ δυνατὸν πιὸ ὡραῖο, πιὸ γλυκοῦ, πιὸ Ιδανικό.

‘Η δις ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΦΙΣΣΟΥ (Μεζάλλα Κεμάρ Αλγύπτου), μᾶς
ἀπαντᾷ :

Λατρευτό μου «Μπουκέτο». Ιδιαίτερος σύζυγος είναι έκεινος, που δὲν δυσαρεστή την σύζυγόν του, ό καλός είτε την ψυχή, έκεινος που θά μπορέσῃ να δώσῃ εἰς τὰ παιδιά του τὴν μόρφωσιν, που θά τὰ κάνῃ χρηστά. Ωπέρο, στὸ μεγάλο παιχνίδι τῆς ζωῆς μας, τὸν πιὸ μεγαλύτορές τὸν παίξει ἡ μητέρα καὶ σύζυγος, ἡ οποία μὲ τὴ μεγάλη της θέλησι, μὲ τὴν ἐπιμονὴν καὶ ὑπομονὴν, θά κατορθώσῃ νὰ γεμίστη τὸ σπίτι της εύτυχια. Μὲ λατρεία

Εὐαγγελία Φίσσου

'H δις A. T. (Κωνσταντινούπολις),

μάς γράψατε;
Αγαπητό μου «Μπουκέτο». Ιδιαίτερος σύνδυσμός!... Ιδιαίτερος γάμος!... Θέλω κι' ἔγω ν' ἀπαντήσω στην τόση πρωτότυπη και χαριτωμένη ἑρώατη σου. Ιδιαίτερος σύνδυσμός, τέλειος ἄμθιστως δηλαδή, δὲν πιστεύω νὰ ὑπάρχει στην ἀληθινή, στην πιο ματική ζωὴ που κούνιμε, μάτ στὰ Ιπποτικά μυθιστορήματα, στὰ οωμάντζα τῆς ἀγάπης, συναντούμε ισγνάνδροις ήιωσας, τέλειους, Ιδιαίτερους, λοιπόν, ἀγαπητό μου «Μπουκέτο», αλλά τύνει και παντευοτούμε, στὸν μέλοντα σύζυγο μας ὃς μια γυνεύουμε ἀπόλυτη τελείωτη καὶ μετά ἀπονοτεμένες (γιατί, δπως είπα, δὲν μπορεῖ νὰ ὑπάρξει τέλειος ἄνθρωπος), τοῦ κάνουμε τὴ ζωὴ του ἀνυπόφορη και δυσπιστιμένη. Για νάναι ὁ γάμος Ιδιαίτερος, γρείταξεται ὡς μέσους της τοῦ δύο συζύγων ἀμοιβαίας ἐκτίτησις, θαθειά ἀνάπτη, ἀπήλυτη ἐπιποτούσην και μιὰ μεγάλη ἐπιφύκειαν νιά τὰ ἔλλωτα πατέα ποὺ θάννουν επέκτωταις και οι δύο τους. Τότε θὰ μπορέσουν νὰ ποῦν, δταν θάννουν πειά περάσει τὰ χρόνια, πάς ευτύχησαν στὸ γάιο τους, πώς γνώωσαν ἀπό πολὺ κοντά τὴν τόσο ποθητή εὐτυχία. Μὲ ἀγάπη. A. T.

* * *

Αγαπητό «Μπουκέτο». Ιδού και τὸ ιδικό μου δνειρό. Ἀπό τότε ποὺ κατάλαβα τὸν κόσμον, τελείωντα τὴν προσευχὴν μου μ' αὐτάς τὰς λέξεις: «Θεέ μου, δῶσε μου ἔνα σύζυγο καλὸν σαν τὸν πατέρα μου». Μάλιστα, ἀγαπητό μου «Μπουκέτο». Ο Ιδανικός σύζυγος γιαδέ μένα θὰ είνει ἑκεῖνος ποὺ δὸ χαρακτήρας του μοιάζει μὲ τὸν χαρακτήρα τοῦ πατέρα μου, δόρποιος ὑπῆρκε καλὸς οὐάς, εἰνει κάλλιστος σύζυγος καὶ ἀριστος πατέρας. Καὶ ἐξηγοῦμαι καλύτερα: «Οταν ἔνας νέος είνει ἐργατικός, σέβεται καὶ ἀγαπᾷ τοὺς γονεῖς του, ἐκπιμῆτοὺς φίλους του, δὲν είνει σπάταλος, ἀλλὰ οὔτε καὶ φιλάργυρος, ἔχει λεπτούς τρόπους, ὅπτε νά μὴ προσβάλῃ τὸν ἀλλον οὔτε μὲ τὰ λόγια του, οὔτε μὲ τὰς πράξεις ουα. Αὐτός, λοιπον, δέ νεος δεν μιαρει παρα νά είνει καλός σύζυγος και καλὸς πολίτης διὰ την κοινωνίαν. Μ' ἔνα τέτοιο σύζυγο, δόρποιος θὰ μ' ἀγαπᾶ και θὰ τὸν λατρεύω, ἐπλίζω νά διέλθη η ζωή μας μὲ κάθε δυνατήν εύτυχην γένην.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : Νέες διαπονήσεις.

ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΠΩΣ ΠΙΑΝΟΥΝ ΤΑ ΛΥΚΟΠΟΥΛΑ ΚΑΙ
ΠΩΣ ΤΑ ΕΞΗΜΕΡΩΝΟΥΝ ΟΙ ΕΣΚΙΜΩΙ

Τά λυκόπουλα ἔρχονται στὸν κόσμον στὸ τέλον τοῦ ζειμῶνα κι' ὀσκρήπιον τὸ μῆνα Μάρτιον. Ή λύκαινα φροντίζει πρὶν γενηθῆναι ἡ σκάψη ἵνα λάκκο σέ μέρος ἀσφαλές καὶ νὰ τὸν γεύστη καὶ νὰ τὸν στρώσῃ μὲ τὸ ίδιο τὸ μαλλί της ποὺ τὸ μαδσέα εὐκόλα αυτῷ τὸν καιρόν. Κατά γενικὸν κανόνα, δὲ ἀριθμὸν τὸν παιδιῶν ποὺ κάνει μιά λύκαινα εἶνε πάντα μονός. Σπανίως γεννάει τρία λυκόπουλα. Τις περισσότερες δύμας φορές φέρνει στὸν κόσμον ὅδας ἔντεκα μικρά. Κάποτε μάλιστα μιά λύκαινα γένησε δέκας ἐννήα λυκιδεῖς. "Αγανακτήθη ἡ λύκαινα ὅτι μπορεῖ νὰ θρέψῃ ὅλα τὰ μικρά της," ἀφήνει νά ζησουν. "Αγιάς εἰναι ἄσχημοι οἱ καιροί, τὰ πνύγει, καὶ κρεπτεῖ δόσα καταλαβαῖνει πώς μπορεῖ νά θρέψῃ.

Τά λυκόπουλα μοιάζουν με μεγαλώδους απαράλλαχτα σπώς αυτά. Στις έννυμέρες άνοιγουν τα μάτια τους κατ στίς δέκα πέντε μέρες περπατούν. 'Ο λύκος μένει στό διάστημα από τον και σήμερα στην οικόγενειά του και συντρέχει όσο μπορεί τη μητέρα. Μά διν τύχη και δέν βρίσκεται κυνήγι, δέν διστάζει καθόδου νά κατέβη κι' ώς τά κατοικημένα μέρη γιά ν' άφορει τη βρού. Στούς 'Εσκιμώδους οι λύκοι κάνουν θραύσι, μράπαζοντας ζωά κι' διθρώπους.

"Οταν κατορθώσουν οι κυνηγοί των 'Εσκιμώων ν' ανακαλύψουν καμμιά λυκοφαλητα προσπαθούν νά σκοτώσουν τὸν πατέρα καὶ τὴ μητέρα γιὰ νά πάρουν τὰ λυκόπουλα καὶ νά τὰ ἔξιμερώσουν.

"ΕἾη δλόκληρος; μῆνες τὰ λυ-
κόποιλα - μετά τὴν ἀπογῆ τους
τρέφονται μὲν γάλα καὶ ἔνα μί-
γμα ποὺ γίνεται μὲν δλεῖοι καὶ
λίπος βρασμένο. Συγχρόνως δὲ
προσποιούνται νά τα ἔξημερώσουν,
βασανίζοντάς τα, κατ' ἀνάγκην,
σκλήρωτα.

Πρῶτ̄ ἀπ̄ δλα τοὺς μουσκεύ-
ουν τὰ πόδια μὲ ζεστὸ νερό καὶ
τὸ ἀφήνουν ἔτσι ἀρκετὴ ὥρα. Αὐ-
τὸ γίνεται για νὰ μαλακώσουν τὰ
νύχια τους καὶ νὰ τοὺς τὰ ἔρι-
ζάποιν.

Γιατί νά μή τους διαγκάνουν Σμως τὴν ὥρα τοῦ ξεριζώματος τῶν πυριθίων τους τές σύνων κάζουν νά

τις πληγές των μὲ βαζελίνη
τουλώνται.

τις πλήγες των μερακενί και φεύγοντας σε μια ευεργετική πομπή έφεραν.

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, ὁ λύκος γίνεται πειά ἀκίνδυνος καὶ οἱ Εσκιψῶι τὸν χρησιμοποιοῦν γιά νά σύρῃ τὰ ἔλκυθρα.

Κι' δμως . Παρ' δλ' αὐτά τὰ μαρτύρια του, δ λύκος δέν μηδισκοει ἐναντίον τοῦ διαθρώπου. Γίνεται δ ποδ πιστός και ἀφωσι-
ωμένος του σύντροφος και τὸν ὑπτρετεῖ φυγογύνστως.

ΝΙΝΙΔΕΣ
τις δημάρχεις των νεα-
ΣΥΖΥΓΟ. "Αρχισαν δημο-
υ των Χριστουγέννων

ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΕΣ
Διαβάστε στην «ΟΙΚΟΝΕΜΑ» τίς δημοτήσεις τῶν νεαρῶν κυρίων γιὰ τὴν ΙΔΑΝΙΚΗ ΣΥΖΥΓΟ. «Ἀρχισαν δῆμοι σιευδύμενες ἀπὸ τοῦ φύλλου τῶν Χριστουγέννων